

בסייעתא דשמיא

הקהילה 1 ס' באיאן

הגילויים. החיזוקים.
הרגעים המרגשים.
האושר האמיתי.
מתוך כינוס
המאושרים מס' 1
שווה הצצה...

אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים

דבר המאשרים

קיומה. אין לנו את הפריזוילגיה לכך.

כל אחד בתורו הוא, ניסה להתעלות מעל הענווה המיוחדת השמורה לחסידי באיאן, שם את הדברים על השולחן, ביטא את רגשות הלב, את הדברים המיוחדים מנקודות ראותו, חיזק והתחזק. זה היה כל כך ברור להם. כל כך פשוט להם. היה במה לקנאות.

הרבי שליט"א עורר במוצאי ג' חשוון. המלחמה לא אבודה - הם באו והצהירו כן. אנחנו יכולים. אנחנו מאשרים. אנחנו זוכים. אנו ממשיכים את הדרך, את שביל הזהב בו צעדו אבותינו. טוב לנו כך ורק כך. טוב לילדים שלנו ולסובבים אותנו.

המאשרים באו והתכנסו להכריז, כי גם ואולי רק עם המכשיר הפשוט והכשר, אפשר לסגור עיסקאות ענק, ומנגד עם מכשירי הצלופן אפשר לאבד את טעם החיים.

כינוס זה הוא הראשון בסדרה והוא חלק מפרויקט "המאשרים" שמתקיים בעוד מקהילות הקודש, וכבר בזמן כתיבת השורות רבים

הם המבקשים להצטרף למדורת האש לבוא ולספר לציבור כי זה אפשרי. כי זה שווה. ואכן בע"ה כבר בימים הקרובים ייערכו כינוסים נוספים אשר יתנו את הביטוי הנכון לאותם מקדשי שם שמים המאירים את העולם.

בזה אחר זה הם הופיעו, עם הבאיאנער חן, לא היה צריך להיות מבין גדול בשביל לראות את האושר על הפנים, מהר מאוד המקום הפך למעין חסידישע חבורה תוססת ולוהטת, שהחיינו וקיימנו לזמן הזה.

הם באו לומר דבר מאוד ברור. אפשר גם אפשר! אמנם נגזר על האדם בזיעת אפך תאכל לחם, אבל לא נגזר על האדם להפוך לעבד. אין חובה להשתמש בטכנולוגיה במטרה להעצים את הגזירה.

די פלאם פייער שלהבת אש שבערה בבאיאן המשיכה ליקוד באסיפת חסידים במוצאי שבת קודש פרשת וישב. אם ניסחף אחרי אלה שכבר נסחפו אז במה אנו חסידים, במה אנו מיוחדים, וכי בשביל להיות חלק מהרועש והגועש של העולם הזה הקיזו אבותינו ורבותינו דם ויצע לייסד את הדרך הקדושה והסלולה לנו, למסור נפש עבורנו ודורותינו. ברור שלא.

אנחנו חוליה בשרשרת. יש לזה מקור וב"ה גם המשך. כשאנו מסתכלים כלפי מעלה מעבירים לנגד עינינו את דמותם של

אבותינו ולמעלה בקודש, ברור לנו איך הם רצו שנראה, וכשאנו מביטים קדימה על דור ההמשך, גם ברור לנו איך אנו רוצים שזה יראה, האם יש לנו את האומץ לנתק את החולייה שלנו משרשרת הזהב ולסכן את כל

סכנת הטכנולוגיה היא גם לנשמה וגם לגוף

הרה"ג ר' מרדכי שלמה פריינד שליט"א
מרבני אנט"ש

הדבר הזה בכלל, ואז אמר הרבי שליט"א כי "יש טוענים כי מדובר בגזירה שאין הציבור יכולין לעמוד בה, ואני שואל, וכי שאר הגזירות קשות שיש על הציבור בגשמיות זה כן דבר שהציבור יכול לעמוד בהם?"

אני חושב שאם בעניין הדיבור בשעת התפילה היה צורך לקשר בין הדברים, כי הרי במבט ראשוני לא תמיד רואים את הקשר הישיר בצורה מוכחת בין הצרות הגשמיות לבין העניין של התפילה, הרי שבעניין הטכנולוגיה לא צריכים ללכת כל כך רחוק, רואים את הצרות הגשמיות נולדות ישירות מתוך הצרה הרוחנית, זה ממש אחד על אחד, אמנם ברור שחץ מזה מציאות זו אינה מוסיפה ברכה לכלל ישראל... אבל לא צריך להגיע לזה כי פה התוצאה היא ישירה וכואבת.

בתוך עמי אנכי יושבת, ואני רואה הרבה מאוד מאלה שמחזיקים את זה משתמשים בכך לא לצורך העניין לשמה הם רכשו את המכשיר או קיבלו את האישור, שומעים מהם כל הזמן כל מיני הגיגים ועידכונים שלא אמורים להיות קשורים לצורך הפרנסה...

ומכיוון שמחזיקי המכשירים מודים בעצמם ל

הסכנה שבדבר, כמה חשוב האסיפה לשם שמיים שיש פה הערב שמתכנסים ומתחזקים יחד וכמו בימים ההם כך נזכה לגילוי בזמן הזה שנוכל לשמור על הפסח הטהור

נמצאים אנו עכשיו בערב חנוכה. המשנ"ב מביא בשם הלבוש, למה בחנוכה עיקר המצוה הוא 'להודות ולהלל' ובפורים המצוה היא 'משתה ושמחה', והחילוק הוא כי בפורים הייתה הגזירה בעיקר על הגופים וגם אילו היו חלילה ממירים דתם זה לא היה עוזר, מנגד, אצל אנטיוכוס כל הצרות והשמדות היו במטרה שימירו דתם, להשכיחם תורתך, ואם היו ישראל מכניעים להם להיות כבושים תחת ידם וחוזרים לאמונתם ח"ו לא היו מבקשים יותר. ומכיוון שזה בעיקר הצלת נשמות אנו מודים ומשבחים ע"ז - להודות ולהלל.

כשמדברים על סכנת הטכנולוגיה, הרי במבט ראשוני זה

שבעניין הטכנולוגיה לא צריכים ללכת כל כך רחוק, רואים את הצרות הגשמיות נולדות ישירות מתוך הצרה הרוחנית, זה ממש אחד על

אחד

נראה בעיקר גזירה על הנשמות, ניסיונות בעיניי קדושה, דברי כפירה וליצנות, ומול סכנה זו באמת מהדהדת הקריאה של מי לדי' אלי, ההגדרה שמדובר בשואה רוחנית זה לא מילתא דבדיחותא...

אבל האמת צריכה להיאמר, שאנו רואים הרבה כאלה שגם מאבדים את הגופים, הם מגיעים למצבים שלא רצו להגיע לשם, לא זו הייתה המטרה כשלקחו את המכשיר, יש הרבה מקרים שהמשפחה נחרבת, אין להם סיפוק למה שהנשמה צריכה, הרבה מהם אומרים את זה בפה מלא רק לא לכולם יש את הכח לקחת צעד אחורה.

כולנו יודעים את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א שאמר לפני שנים רבות בעניין הזהירות שלא לדבר בתפילה ובקריאת התורה, דבר שבעבר היה קשה לחלום שאפשר לתקן את

הר"ר יחיאל יהודה
רבינוביץ הי"ד
"מקסיבוס" - ניהול
וארגון שירותי היסעים
למוסדות וארגונים

הפיצוץ ביום הראשון לעבודה התברר כנס הצלה!

חברת "מקסיבוס" הוקמה כמענה לצורך אמיתי שעלה מן השטח. בדרך כלל, מוסדות, ארגונים, בתי ספר וקבוצות, הזקוקים לשירות אוטובוסים עבור טיולים או אירועים, עוברים דרך מפרכת, חברה אחר חברה, עד שהם מוצאים את מבוקשם, לחברה פלוגית אין מספיק אוטובוסים ולאחרת אין בתאריך מסוים וכו'. גם כשכבר סוגרים מול חברות ההסעים הרי שהם מנתבים את הלקוח בהתאם לצרכים שלהם, זה כולל, איחורים, אוטובוסים ללא תקני בטיחות, נהגים לא מוצלחים או לא מתאימים למגזר, ויכוחים על כל צעד ושעל, מאבק על כל דרישה, ניסיון להתחמק מכל שירות אפשרי, והרשימה ארוכה. במקסיבוס יש ב"ה מענה לכל זה!

לא אתכחש ואומר, שיש דברים שלפחות בעיני בשר המכשיר מועיל, ואין כמעט בתחום שלי כאלה בלי מכשיר (עם זאת ב"ה יש עדיין כמה כאלה...), ואפרט, אם אני צריך למשל לסגור

אתן דוגמא נוספת, באחד הטיולים של בית ספר לבנות הוחלט שצריך לשנות מסלול, פונים אלי מהנהלת בית הספר בבקשה שאעדיכן את הנהגים, אמרתי להם, בסדר אני הולך להתקשר אליהם, הם היו ממש בהלם. מה, אין לך וואטסאפ? זה באמת דוגמא, שבמקום לשלוח הודעה אחת אתה צריך לעבור טלפון טלפון.

ואם שואלים למה אני לא מחזיק את המכשיר. התשובה היא. גם על הצד שהמכשיר באמת עושה חיים קלים יותר. אצלי יש החלטה עקרונית לא להשתמש במכשיר כזה בכל מצב. ונניח ויגיע יום שלא יהיה אפשרות לעסוק בתחום זה רק אם יש לי מכשיר, הרי שברור לי שאצא לחפש עבודה אחרת שאינה דורשת החזקת מכשיר זה!

ואציין, מלבד הבעיות הרוחניות והוראת גדולי ישראל שזה כמוהן הסיבה המרכזית להחלטה זו, הרי שהמכשיר הזה גורם לתרבות חיים שונה ובעייתית גם מבחינת גשמית, תרבות כזו שאני לא מעוניין להיות חלק ממנה.

מזווית אחרת אני דווקא רוצה לשים דגש על מקרים בהם דווקא המכשיר הכשר מועיל לעסק גם בעיניים גשמיות:

דבר ראשון. התקשורת מול הספקים/נהגים והלקוחות דרך הטלפון היא הרבה יותר חזקה מעמיקה ומועילה, כשסוגרים דברים דרך הקבוצות, הרבה פעמים הדברים לא נעשים בצורה יסודית אלא במין ריחוף כזה, מבלי לבדוק דברים לעומק ולסגור פניות כמו שצריך.

נקודה נוספת. ברגע האמת כשיש איזה תקלה תמיד מתקשרים לטלפון, והניסיון מוכיח שאלה שאין להם את המכשיר ההוא הרבה יותר זמינים לענות לטלפון. זה יתרון חשוב מאוד בפרט בתחום זה.

עוד דבר שגיליתי לאחרונה. שאלו שיש להם את המכשיר, היות וקל להם יותר לסגור מול נהגים הם מחכים לרגע האחרון וסוגרים את זה ביום האחרון וכך הם נשארים בדרך כלל עם הזיכרון: נהגים ואוטובוסים לא מוצלחים, ודווקא אני בגלל הצורך להיערך מראש כמה שבועות לפני, אני מצליח להביא את העידית

נניח ויגיע יום שלא יהיה אפשרות לעסוק בתחום זה רק אם יש לי מכשיר, הרי שברור לי שאני יצא לחפש עבודה אחרת שאינה דורשת החזקת מכשיר זה!

עכשיו עשרה אוטובוסים עבור לקוח, מה שעושים אלה שיש להם את המכשיר, יש להם 'קבוצה' של נהגים במכשיר, הם שולחים הודעה: מי פנוי לתאריך מסוים ובשעה מסוימת. תוך זמן קצר, יש לו רשימה סגורה. באופן תיאורטי זה נראה הקלה גדולה. אותו דבר קורה ואתה מגיע לרגע הנסיעה ובשל תקלה אתה נתקע בלי נהג וכדו', ברגע שאתה עם המכשיר אתה שולח הודעה ויכול לאתר די בקלות נהג זמין. יש גם חברות תחבורה שאנו עובדים מולם שעושים כל הזמן לחץ לעבוד מולם במכשיר חכם.

מה הם כללי המשחק?!

הר"ר יעקב אקער הי"ו תיווך דירות בביתר

מתווכים רבים טוענים ויטענו כי לא שייך לעבוד בתחום התיווך ללא המכשיר. אני כבר לא מדבר על עבודה מול מוכרים וקונים עורכי דין בנקים, מסמכים אישורים שרטוטים, תמונות והסטרות כל דירה והניירת שסביבה וכו' וכו', וזה עדיין אפילו לא על קצה המזלג, אך בעיקר משמש המכשיר לסגירת עיסקאות והזדמנויות המצריכות

תשובות מהרגע להרגע, ולולא המכשיר הפסדת את הלקוח או את הדירה...

אך ברשותכם הייתי מעוניין להציע לפניכם את אחד היסודות הגדולים בתחום התיווך שאנשים שצברו קצת ניסיון בתחום, יכולים להעיד שאלו הם כללי המשחק ותו לא, ומי שלא קלט את זה עדיין, כנראה שהוא עדיין לא עשה כלום בתחום...

ואסביר. כל מי שעובד ובפרט בתחום תיווך או שדכנות יודע שהעבודה והפרנסה הם שתי דברים נפרדים, העבודה זה לכפרת עוונות ופרנסה זה רק מן השמיים!

ישנו משל ידוע מהחפץ חיים (אני זוכר כלפי מה המשיל אותו החפץ חיים אבל המשל הזה הוא יסוד העבודה של תיווך). המשל מספר, על דגי הים שהמזון שהמציא להם השם למחייתם הוא לבלוע אחד את השני.

כך חיים להם הדגים במרדפים תמידיים אחד אחר זנבו של השני, אך הדבר המעניין מכל הוא, שכשנפתח את בטן הדג, תמיד נראה את ראשו של הדג הנטרף בצד הפנימי והזנב לצד חוץ, עוד לא נמצא דג שבלע את חברו מהזנב, תמיד כשנכנס משהו לפיו, היה זה ראש מול ראש...

זאת אומרת, שהדג רדף אחרי דג פלוני וקיבל בדרך אגב דג אחר בהפתעה לתוך פיו. וישאל השואל למה אם כן הדג עם כל הניסיון שלו והכישלונות מהעבר ממשיך הלאה לרדוף אחרי הדגים?

התשובה לכך היא. שהוא חושב שאם ישב בפניה בלי השתדלות הוא יצטרך לניסים יותר גדולים ורחמי שמים מרובים, ועל כן הוא יוצא למרדפי שוא אך ההכנסה המובטחת לו למזונו תבוא לו תמיד בהפתעה לתוך פיו...

כך הוא גם בתחום התיווך והשידוך. אתה משקיע שעות בשידוך פלוני והפרנסה מגיעה משידוך אלמוני שבא לך דרך אגב. אתה מתייגע על בית אלמוני ולקוח פלוני, ודרך אגב נודע לך על בית פלוני לאיש פלוני והכסף נכנס לכיסך ללא עבודה...

כל העוסקים בתחום יאמרו לך שרואים את זה בחוש, העבודה היא נטו בשביל ההשתדלות, והפרנסה היא נטו משמיים...

וכשיודעים ומבינים שאין קשר בין ההשתדלות לתוצאה אז אין כלל ניסיון לחפש דרכים מעוקלות שהם לא גלאת כשר!

אני ב"ה התרגלתי מאז ומתמיד לעבוד מול האנשים בצורה ישירה, אפי' במייל אני לא עונה לאנשים, דרך הטלפון זה הכי ברור, הכי פשוט.

יש מתווכים הטוענים ליתרון מסוים, שהמכשיר מסייע לתעד זמני הגשת הצעות ללקוחות מה שעוזר במקרה של דין תורה בין מתווכים מי הציע ראשון, אולם אני ב"ה לא הייתי צריך לזה אף פעם, וכמו שידוע שעגלון טוב יודע לא להיכנס כלל לתוך הביצה, וכפי הידוע לי, רק בחעלם בנו מראש בית חולים תחת הגשר. ובכל מקרה, גם אם יש יתרון פה ושם, ברור שזה לא מצדיק בשום אופן החזקת מכשיר כזה

והנה סיפור מלפני כמה שנים: במקביל לעבודה העצמאית שלי קיבלתי הצעה לעבוד כסדרן באחת החברות, ולצורך כך הם חייבו אותי שבכדי לשלוח את הסדר הנסיעות לנהגים אני חייב ואטסאפ, ומכיוון ובתקופה ההיא המודעות לסכנה לא הייתה ידועה כמו היום הלכתי לבקש אישור מ"לטהרנו" והם אישרו וביקשו שאקח טאבלט. מה שקרה הוא שביום הראשון לעבודה עזר הקב"ה וקרה איזה פיצוץ, ועזבתי את העבודה מבלי שקניתי בכלל את המכשיר. **וב"ה כיום אני גם בלי מכשיר כזה וגם אין לי זמן מיותר בשביל לקחת הצעת עבודה דומה!...**

סיפור טרי מלפני שבוע: ארגנתי חלק מהאוטובוסים לנסיעה לציון הבית עין בצפת, והנה בשתיים בלילה שני אוטובוסים נתקעו והייתי חייב למצוא משהו אחר, במקרה חריג כזה אני לא נוהג להיות 'פרומער' כל כך על חשבון אחרים ואני מחפש אם יש 'שבת גוי' שינסה לחפש משהו, אולם מה שקרה היה מדהים, השבת גוי אכן חיפש והעלה חרס בידו, ואז החלטתי שאני מתחיל לעבור טלפון טלפון בחברות האוטובוסים, כך עברתי 20 חברות וב"ה בשעה 3 בלילה מצאו אוטובוס חלופי. עוד יותר, ככל הנראה אם הייתי משתמש בסמארטפון קשה להאמין שבמקרה כזה הייתי חושב בכלל על אופציה של חיפוש טלפוני והייתי מראש מרים ידיים לשווא.

לגבי היחס של הספקים ואחרים כלפיי בעניין זה. הדבר מאוד משתנה מאחד למשנהו, יש שבאמת מזלזלים, יש שדוחפים, נו מתי תתקדם... אבל יש בהחלט את אלה שאומרים כל הכבוד. הם מעריכים את העמידה על העקרונות.

סיפור נוסף: לפני כמה שנים היה לי אירוע של 180 אוטובוסים בו זמנית, במהלך האירוע ניגש אלי אחד המארגנים ושואל אותי איך אני מתקשר ושולט על כל המערך, האם דרך ההודעות במכשיר החכם, עניתי לו, אין לי כזה מכשיר. הוא היה בהלם. הוא לא הצליח לקלוט שבעבודה נכונה אפשר לשלוט על מערך כזה שיתפקד בצורה יוצאת דופן עם מכשיר כשר ומאושר.

הר"ר משה
לודמיר הי"ו
עסקן ויועץ רפואי

האם אני צריך להחזיק מסוק ליד הבית!?

אני רוצה לומר לכם: קצת נעלבתי כשהזמינו אותי לכאן, מדוע אני נחשב שכאילו אני נצרך למכשיר כזה...!?

ולגופו של עניין. ברצוני לומר בשונה אולי מאחרים פה שאומרים שלא יודעים מה זה ולא מבינים בזה, אני כן מבין בזה, היה לי משיכה כמו כולם להצטייד בדברים מסוג זה. אבל זה מעולם לא היה אצלי שאלה בכלל.

אולי הדברים יראו קצת כגאווה, אבל בסך הכל אלו דברים שאני ביום-יום עונה מדבר ומחזק את עצמי, נראה שבדברים אלו חייבים את ה-**ויגבה ליבו**.

כשאדם אומר לי אני רוצה לשלוח לך וואטסאפ אני עונה בזה"ל: "ב"ה אין לי וואטסאפ". ואז במקום שאני אכנס למגננה, בד"כ הוא חש באי נוחות וצריך להיכנס למגננה, בכך מיד נתתי

החברים שלך איך הם נראים!

נקודה חשובה נוספת: בכלל אין מושג כזה להחזיק מכשיר שאני צריך להחביא אותו בבית או בבית כנסת מהחברים, אני משתמש רק עם מכשיר שאני יכול להחזיק אותו בגלוי כבסתר. (אינני מכיר אוכל כשר שמותר לאוכלו רק כשלא רואים...). אין דבר כזה להחביא מהילדים, הם קולטים הכל, ברגע שהעסק מעורפל, לא חד משמעי, גם אצלם יהיה כך.

היה זה עוד לפני שאסרו בישיבה החזקת נגנים לבחורים, הבנים שלי באו לבקש לרכוש נגן, אמרתי להם, הרי אתם יודעים שיכולתי ללא שום בעיה לקבל אישורים למכשירים כאלו ואחרים, אבל אני לא מחפש היתרים, אנחנו משתדלים להיות לכתחילה ידיגע אידן, הם הבינו את זה ולא קנו נגנים. אין לי ספק שלו היה לי אחד מכל סוגי המכשירים ולא משנה איזה חסימה, כבר לא יכולתי לדרוש מהם כלום, אבא שרוצה שהילדים יעשו את מה שצריך הוא לא יכול לזגזג כשזה נוגע אליו. זה לא יעבוד.

יוצא לי לפעמים לשבת עם אנשים מהמגזר הדל"י, הם מתאוננים כל הזמן שיש אצלם הרבה נשירה, אני אומר להם, על כל אחד מוטלת החובה להמשיך את מסורת הוריו ללא שינוי, אבל אם יאמר אדם אני מבין שאפשר לשנות למקום שאני מבין שהוא הנכון, גם ילדיו משנים למקום שהם מבינים שהוא הנכון, וד"ל.

הגיעו כאלה מהקולגות ואמרו לי ר' מוישה! אתה חייב להחזיק מכשיר, זה פיקוח נפש! ועוד אלו ואלו טיעונים! אמרתי להם: ראשית זה לא פיקוח נפש. שנית, חייל צריך לירות באקדח שיש לו, אף אחד לא יבוא אליו בדרישה לירות באקדח שאין לו, אני צריך לעבוד בכלים שנחננו לי, אולי עוד מעט מישהו יאמר שאני חייב להחזיק מסוק ליד הבית בכדי להגיע יותר

כשאדם אומר לי אני רוצה

לשלוח לך וואטסאפ אני עונה בזה"ל:

ב"ה אין לי וואטסאפ.

לו להבין שאני במצב יותר טוב ממנו. הוא פה הבעיה, לא אני. אם הוא ממשיך להיתמם ושואל למה אין לי וואטסאפ, פה התשובה מתחלקת בהתאם לאופי השואל, אם מדובר ברופא או אחד שלא מהציבור שלנו וכדו' אענה לו, כשעולה לי בראש המראה של אבא שהולכת עם עגלת תינוק והיא כל כולה שקועה במכשיר במקום להיות עם הילדים שלה, אני פשוט לא רוצה להיות כמות. בדרך כלל הוא מחייך, ועונה, איך שאתה צודק... אם זה אחד מהציבור שלנו אני עונה לו: אתה יודע את התשובה יותר טוב ממני. לפעמים צריך להוסיף: תסתכל על

לארגון שלנו, וכל מתנדבי הארגון מתקשרים רק דרך מכשיר כשר זו, ב"ה כשרוצים מסתדרים, ואם יש צורך לצלם תמונה, יש לי מצלמה ברכב לצלם את מה שצריך, והכל מסתדר ב"ה.

הדבר הזה לימד אותי שוב, כי כשרוצים באמת תמיד יש פתרון, צריך רק לעמוד על שלנו עם כל העוצמה והשטאלצקייט!

חשוב לזכור: הסיבה שאנחנו יושבים כאן זה בגלל שההורים שלנו החזיקו חזק ולא היו מוכנים להתפשר, ממילא אנחנו מבינים כי רק אם גם אנחנו לא נכנע ולא ניפול ונחזיק חזק, נוכל להקרין הלאה את היוגבה ליבו בדרכי ה", לעשות את המינימום של ההשתדלות להנחיל בס"ד הלאה לדורות הבאים את הערכים החשובים לנו.

מה שעלינו לשון ולחזור לנו ולילדינו כי אנחנו רוצים להיות יהודים של 'לכתחילה' ולא חלילה יהודים של 'בדיעבד' כמו

מהר ולטפל באנשים... הרי ברור שלא. כל חייל עושה את העבודה שלו, בכלים ובאמצעים שהוא קיבל. רגע אחרי שאני אומר להם את הדברים, כולם מעריכים את זה. **כשלוחצים עלי (ויש כאלו), על כך תשובתי:** לי אין שאלות ובעיות מי שיש לו טענות כלפיי, הרי יש כתובת ברחוב בר גיורא 42, מי שיש לו בעיה שיכנס אל הקודש פנימה ומה שיגידו לי לקחת אני אקח!! אף אחד עוד לא חזר אלי עם הוראה אחרת...

שואלים איך אפשר להסתדר? התשובה היא. הכל זה עניין של רצון. אם רק רוצים באמת אפשר להסתדר עם הכל, נכון לפעמים נראה שיותר קל להעביר חומרים לרופא וכדו' דרך הוואטסאפ, אבל ב"ה אני מתקשר טלפונית או במייל ולפעמים גם נוסע במיוחד והכל מסתדר. **העיקר זה לא לשדר מסכנות, ברגע שאנו משדרים מסכנות, גם השני מתייחס אלינו כך, אולם כשאתה בטוח בדרכך, כולם מסתכלים עליך בהערכה ומתייחסים בהתאם.**

ואם בכל זאת קורה משהו קריטי זה פיקוח נפש מיד, במקרה כזה אני משתמש עם 'שבת גוי', זה ב"ה קורה לעתים נדירות מאוד מאוד, וגם במקרה כזה אני לא מתבייש לומר לו את זה בצורה ישירה, שידע שזה המצב. זה לא הבעיה שלי אלא הבעיה שלו.

אני יכול לומר לכם, ישבתי בהרבה אסיפות עם רופאים ועסקני רפואה, ולפעמים ברצוני לשאול אותם, **סליחה בשביל מה באתם לכאן?** פשוט חלקם הגדול יושב ממוכר למכשיר לא מקשיב למה שמדברים, ודווקא אלו שאין להם את המכשיר, הם אלה שמקשיבים ויש להם את הזמן להבין עוד ערך מוסף בעניין הרלוונטי לתועלת הנצרכים.

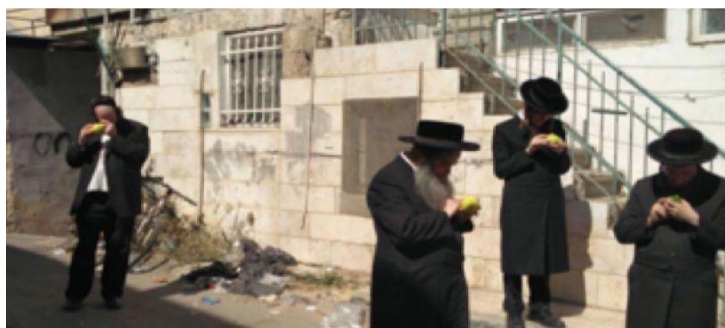
הייתי באיזה סיטואציה של הכנה לאירוע גדול. באו ואמרו לי: אי אפשר לעבוד אתך כך, אתה חייב את המכשיר לשבוע זה, הם לחצו עלי "לך תבקש אישור חד פעמי לשבוע בלבד", ואז התבטא בפני אחד מהם שיש להם את המכשיר בזו הלשון: "תיקח לשבוע תישאר לקבוע..."

המצב לגמרי לא מצחיק, בעבר אם היינו רואים רכב עומד ממונע, חששנו אולי יש שם איזה תינוק שצריך לחלץ אותו, כיום אנו מגלים שם ילד בלבוס מבוגר, שקוע כל כולו במסך כשהוא לא יודע מה קורה איתו. צריך פשוט לסחוב אותם החוצה... אני מראה את התופעה לאנשים וזה מדהים... כמובן גם קורע לב.

הראה לי פעם מישהו תמונה יפה, שמצד אחד רואים ארבעה יהודים עומדים בודקים ומתבוננים על אתרוגים מחפשים שיהיה מהודר כהלכה, ולצדם רואים להבדיל ארבעה גויים שקועים בסמארטפון שלהם. בשני התמונות להבדיל הם היו שקועים, השאלה שאנו צריכים לשאול את עצמנו: **איך אנחנו רוצים להיראות?!**

נוסף לתפקיד שלי כיועץ רפואי אני גם מתנדב בארגון צוות הצלה: בעבר הכל עבד על מערכת ביפרים, אולם בשנים האחרונות הכל התחיל לעבור למכשירים חכמים, תחילה זה נפרץ אצל ארגונים אחרים, ואז הגיע הדרישה גם אלינו. ברגע זה יצאתי למלחמה, עמדתי בחזית וניהלתי קרב. באו ואמרו לי. "מה הבעיה? ניתן לך מכשיר שיש בו רק מה שקשור להצלה בלי שום דבר נוסף!". אבל לא נכנעתי, ישבנו עם טכנאים מהשורה הראשונה בציבור החרדי, והם אמרו שאין פתרון אחר, אבל ב"ה הייתה עמידה עיקשת והצלחנו לייבא מכשיר מיוחד ללא סים, שפועל כמכשיר קשר מיוחד

כיום אנו מגלים שם ילד בלבוס מבוגר שקוע כל כולו במסך כשהוא לא יודע מה קורה איתו. צריך פשוט לסחוב אותם החוצה... אני מראה את התופעה לאנשים וזה מדהים... כמובן גם קורע לב.

שבכשרות האוכל אנחנו הולכים על הכשרות הכי טובה, ק"ו בכאלה דברים אנו לא מקילים ראש, הרי מדובר במלחמה תמידית ויעזור ד' שנוכל לעמוד בזה בהצלחה.

לסיום: מה יותר טוב מלזכור את אשר אמר הרבי זי"ע עה"פ 'שמרה נפשי כי חסיד אני' - **השמירה המעולה היא להזכיר לעצמו תמיד: הרי אני חסיד ואני משתדל לעשות רק את מה שמתאים לי כחסיד**

הר"ר יהושע בר"ר
רבינוביץ הי"ד

ניהול גמ"ח
המרכזי - ביתר

לא מעוניין להפוך ל'משרד נייד'

אין לי הרבה מה להוסיף על הדברים הברורים שנשמעו כאן עד עכשיו. דבר ראשון, באופן כללי חשוב להפוך את זה בבית ובכל מקום ל'גאוות יחידה', כמו שאמר כאן הרב משה לודמיר.

ברגע שהורים משדרים בבית, שיצולנו נוהגים כך, ואומרים את זה עם כל הביטחון העצמי - הילדים מרגישים טוב עם זה, אתן רק דוגמא: אצלי בבית לא שומעים מוזיקה כל השנה לבד מחול המועד, והילדים לא רואים את זה כמסכנות, אדרבה! כסוג של 'יוגבה ליבו', כך נוהגים אצלנו.

שואלים פה לגבי העיסוקים שלי, אז אענה: ראיתי אנשים שפחות עסוקים ממני, ויש להם אישור להחזיק, אני בא לדבר, חלילה, על אף אחד שיש לו, אבל אני אישית ממש לא רוצה את זה, יש שאומרים שזה אולי עוזר לקשר מול ספקים, בנקים, עו"ד וכו', אני ב"ה מסתדר מצוין בלי זה, אני ממש לא מעוניין להפוך

חיה. מנגד, כשעולים על קו חילוני שקט ודממה, כל אחד עולה תוקע את המטען בשקע, עושה 'נפילת אפיים' עם 'והוא רחום' ארון... לתוך המכשיר.

צריך לדעת שהוואטסאפ, חוץ מכל הבעיות שלו, גם לקח את כל הפרטיות! אפשר לעקוב באופן רצוף האם האדם מהעבר השני נכנס לראות את ההודעה או לא, ויותר מזה: אפשר אפ"י לראות, אם רוצים, אם האדם ההוא פתח את הוואטסאפ והחליט לא לראות את ההודעה שנשלחה אליו, או שפשוט לא פתח כלל את המכשיר. הפרטיות כבר לא קיימת יותר!

אני זוכר בעבר כשיצא המייל, אמרו כולם איך אפשר עם פקס, הרי צריך דפים, להיות זמין לפקס, קו טלפון, לדאוג לפקס, מהצד המקבל, לוודא שיש טונו וכו', אפשר רק במייל!... היום יש לי כבר מייל, וכולם אומרים לי, חייבים וואטסאפ, מייל כבר גם לא טוב. אז מי יודע מה עוד לא יהיה טוב מחר. אז בואו נעצור פה. איפה שנחליט שאנחנו עוצרים, אז ממש לא מתקדמים הלאה זהו.

אומר משהו גם לגבי המייל. אני תמיד אומר לאנשים, מייל זה טוב לגבי שליחת הודעה מאוחר בלילה, לסרוק איזה מסמך וכדו', אבל להתחיל התכתבויות הלך - חזור, הרי פעמים רבות הרבה יותר קל, קצר ומועיל להרים טלפון ולקבל מענה אנושי. אני רואה הרבה פעמים אנשים כותבים מייל - צריך שרשור של 20 הודעות הלך ושוב עד שמבינים אחד את השני, בשיחת טלפון של חצי דקה - דקה, היו מבינים מה אתה רוצה ועונים לך מיד... אבל אם יש מייל - איך אפשר לדבר?...

אמרתי כבר הרבה פעמים, שהראיה הגדולה על צרת הטכנולוגיה היא, הרי בדרך הטבע, מה שלקח לפני כ-10 שנים שבוע - נעשה היום בשעתיים. אם כל דבר אפשר לעשות היום בעשירית מהזמן, הרי היינו צריכים לראות בעשור האחרון עוד עשרות אלפי אברכי כוללים, במקום ללכת לעבודה כל השבוע, יספיק יום אחד! איפה כל הזמן המיותר? אלא מה, ככל שהטכנולוגיה מאפשרת לנו יותר, כך דורשים מאיתנו יותר תפוקה, כך שלעולם לא נרוויח כלום מקיצורי הדרך, אז לאן אנו ממעירים? סתם כדי לעבוד יותר!?

מנגד כשעולים על קו חילוני שקט ודממה, כל אחד עולה תוקע את המטען בשקע, עושה 'נפילת אפיים' עם 'והוא רחום' ארון... לתוך המכשיר

ל'משרד נייד'.

בכלל, הרי מזמן כל המושג של טלפון סלולארי פגע בפרטיות. אפשר לשמוע שיחות שלימות בקול באוטובוס, רק ב"ה היום העסק 'השתדרג'... אם בעבר היה אי נוחות כאשר שמעו רק חצי מהדו-שיח כי לא שמעו את הצד שמעבר לשפופרת, הרי שכיום בגלל הסמארטפון זה הפך ממש למדהים, ההוא מדבר לוחץ שולח את ההקלטה, הצד שני שומע את ההקלטה, מקליט שוב ולוחץ ושולח, וכך אפשר לשבת באוטובוס בלי להתרכז יותר מדאי ולשמוע את כל השיחה. עד היום לא הצלחתי להבין: מה כל כך קשה לדבר נורמלי מבלי להקליט ולשלוח? בגלל שאפשר בצורה עקומה - אי אפשר ישיר? נו לך תבין...

ואם כבר באוטובוסים עסקין, הרי אם בעבר כשהיינו עולים על אוטובוס חרדי היה המצב די רגוע, מנגד אם היו עולים על אוטובוס של חילונים המצב היה מפחיד, צעקות, יריקות וכו'. היום זה הפוך! אצלנו באוטובוסים עוד שומעים פה ושם נפש

הר"ר עמרם
בר"א פריזנד הי"ד
והר"ר ישראל בר"ש
ברזל הי"ד

בנייה שימוצים ואחזקה

מכשיר כשר זה נותן הרבה חזק.

ר' ישראל:

לגבי מה ששואלים איך הסביבה מגיבה לכך? אני יכול לומר, יש הרבה שמעריכים, ויש גם את אלה שמתעצבנים ואומרים: "אי אפשר לעבוד איתכם", ומה שאני אומר להם זה: "זה המצב, אין מה לעשות, מבחינתי אין משהו אחר, זה כלל לא אופציה". הרבה אומרים שהם צריכים בשביל פרנסה וכו', אבל

מבחינתנו, סמארטפון זאת לא אופציה!

ר' עמרם:

שאלו פה במה יכול סמארטפון לסייע בעבודה שלנו? התשובה היא: כמעט כל עולם הבניה זה בוואטסאפ - תוכניות, הצעות מחיר, הסכמים, הזמנות, מיקומים, וכדו'. לפעמים חסר חלק באמצע העבודה, הכי קל זה לצלם ולשלוח לחנות זה מיד נשלח אליך. גם מול לקוחות, לקבל תמונות ולשלוח הצעות. ומכיוון שבמסגרת החברה שלנו אנו מבצעים עבודות בניה ושימוצים, ההתמודדות באמת לא פשוטה, אבל החלטתי כי הדבר לא בא בחשבון! במקרים חריגים אנחנו עושים שימוש ב'שבת גוי' אמיתי, שזה הערבים שעובדים אצלנו, זה ממש לא נח, אבל אין לנו אפשרות אחרת. זה לא קל, זה התמודדות יום יום אבל אני מרגיש שלם ומאושר עם ההחלטה שאני לא מחזיק סמארטפון. זה בשבילי ובשביל הבית ובשביל הילדים.

ר' ישראל:

אני רוצה להוסיף: זה לא רק בגלל הילדים שלנו אלא אני פשוט דואג גם לעצמי, כשרואים את התופעה בקרב אלו שיש להם כאלה מכשירים איך אפשר להיראות, איך מתנהלים, וכמו שכבר הרחיבו פה מקודם, מבינים שזה לא שווה.

אגב חשוב להדגיש. בקריית גת יש גם קבלי נוסף מבני עדות המזרח מאוד דומיננטי שחולש על המון פרויקטים, וגם הוא יש לו רק טלפון כשר.

נוסף לכך, יש לנו גם כמה מעונות שאנחנו עובדים אצלם, במקרה הזה סמארטפון יכול מאוד לעזור, אם למשל קרה איזה קלקול במעון הכי קל היה אם שולחים לנו תמונה של זה וכך אנחנו יודעים מה בדיוק יש לתקן, איזה חלק להביא, לפעמים אפי' יכולים להדריך טלפונית איך לסדר את זה בקלות, נוסף לכך יש עבודות שצריך לחעד, ואנחנו עושים את זה עם מצלמה רגילה. או עם שבת גוי כמובן במקרים מאוד דחופים.

ר' עמרם:

כל מי שלוקח אותנו לעבודה יודע מראש שאין לנו את סמארטפון ולוקח אותנו על דעת זה. וב"ה יש לנו עבודה...

אני רוצה להוסיף נקודה חשובה. בדרך כלל אין אדם שיש לו ואטסאפ לצורכי עבודה והוא לא רואה שם דברים נוספים כמו חתונות בחצרות האדמוריים, זה כמובן בכדי לנקוט בלשון נקיה... ואכן כשמגיעים פה לאסיפה ורואים כל כך הרבה בעלי עסקים ואנשי מפתח אשר גאים ושמחים בכך שיש להם רק

כל מי שלוקח אותנו לעבודה
יודע מראש שאין לנו את סמארטפון
ולוקח אותנו על דעת זה. וב"ה יש לנו
עבודה..

אני החלטתי פשוט לשים את השכל בצד, לי אין זהו, כי ברגע שמכניסים את השכל לתמונה לא צריך להיות בעל כשרון רציני בכדי שהאדם ישכנע את עצמו בזמן קצר שאין בכלל צד שהוא יכול בלי המכשיר הזה ועד כמה הוא חייב את זה. ולכן החלטתי פשוט לא לחשוב אפילו!...

כשאני עונה אין לי וואטסאפ - אף אחד לא שואל אותי למה?!

הר"ר יהושע העשיל
ברמ"א ברים הי"ו
יועץ נדל"ן ובעל משרד
תיווך - שיא תיווך

להסתדר בלי זה מצוין, אני אישית לא רואה בזה שום צורך
אמיתי. - הכל עניין של החלטה!

יש מתווכים שאומרים שצריך את זה בשביל לשלוח תמונות
לאנשים, מסמכים לעורכי הדין וכו', אני לא נסיתי את זה אף
פעם וגם לא הולך לנסות בע"ה, אני מרגיש טוב בלי
זה, רואה הצלחה וסייעתא דשמיא ואני לא חושב שכל השאר
מצליחים יותר...

אמנם אני נתקל לפעמים בלקוחות שאומרים לי שלח לי
בוואטסאפ, אבל אני שמח לענות להם כי אין לי
ב"ה, לי יש רק מייל, ומי שרוצה לדבר איתי יש
טלפון ב"ה.

יש אנשים שפותחים זוג עיניים ושואלים כלא
מאמינים: "מה אין לך סמארטפון?" לא, אין לי.
"מה, גם כשר לא?" לא! ואז הם חושבים שנייה
ומפטירים "אה... לכן אתה מצליח!"

ולגבי שירות הלקוחות בשעות שאני לא זמין
הלקוח מועבר למוקד הודעות (ביפר) להשארת
הודעה. ומי שמחפש אותי באמת, מגיע אלי.

ואם באמת נופלת עיסקה בגלל זה, אני מוכן
להקריב את זה למען הערכים.

אצלינו בקלויז היה פעם דינר במסגרת מגבית
"קורת רוח" של המוסדות, הייתי מנחה באירוע,
והיה במקום מצגת, היה זה תמונות שמשולב
בהם קטע וידיאו באישור לטהרנו, הכרזתי שם,
שאני הולך לאחר שמונה שנים לראות פעם
ראשונה משהו שזז... כמה שבועות אח"כ אני
מקבל טלפון ורואה שמורינו פנ"ח רבי אברהם
יהושע העשיל שליט"א שהיה נוכח באירוע
מופיע על הצג, חשבתי מה זה יכול להיות,
הרמתי, ואז הוא אומר לי שהוא סיפר את
הדברים שאמרתי בדינר לרבי שליט"א, ובאותה
שבת היה שמחה בבית הרבי ובסעודה שלישית
סיפר הרבי שליט"א שיש לו אברך שמחמת
עבודתו יכול היה למצוא היתרים ולמרות זאת
מתעקש לא לראות שום דבר שאינו מאושר ולא
להחזיק סמארטפון אפי' עם היתר. והפטיר מורינו ר' אברהם,
שזה היה ה"קורת רוח" היותר חזק של הרבי!

ברשות כל החברים היקרים, האמת, הרי ידוע וכולם מאמינים
בזה כי מה שנקצב לאדם זה מה שהוא מקבל, והמכשיר
אינו יכול לשנות כלום. כידוע אני עוסק בתיווך דירות בעיר

יש אנשים שפותחים עיניים
ושואלים כלא מאמינים מה אין לך
סמארטפון? לא אין לי. מה, גם כשר
לא? לא! ואז הם חושבים שנייה
ומפטירים אה... לכן אתה מצליח!

ביתר, אני לא יודע מה אחרים חושבים, אני ב"ה מסתדר
בלי הסמארטפון, אני יכול לומר בצורה חד משמעית אפשר

אם רוצים חלילה לוותר על ערכים ישנם עוד דרכים לקידום העסק...

אתחיל עם אימרה ששמעתי פעם: "אמנם קשה להיות יהודי, אבל יותר קשה מזה זה לא להיות יהודי".

בעבר יצא לי להיחשף למכתבים מעניינים בהקשרו של מו"ז המשב"ק הרה"ח רבי זאב דרברמדיקר ז"ל, אשר כידוע התגורר בעיירת גורא הומארא' ברומניה,

כאשר רוב התושבים היהודיים במקום לא נשארו בשלימות האמונה, ממש בודדים נשארו, ולאחר השואה כשבאחד השנים ארגנו כנס במלון מסוים עבור כל יוצאי גורא הומארא, גם סבא הזמן, והוא כמובן לא השתתף. ואני ראיתי מכתב שנשלח אליו מאחד המארגנים, שם הוא כותב לו, איך הוא לא מתבייש לא להגיע ובכך הוא מבזה את העיר את השורשים וכו'. ממש הרגשתי שהמכתב היה מלא וגדוש בקנאה צורבת כאשר הם ראו שמכל אלו שעזבו את היהדות לא נשאר כלום, לא נשאר המשך, ומנגד אותם בודדים שהחזיקו חזק הקימו דורות לתפארת.

ואכן בעניין זה שמעתי מסבא ז"ל שאכן האווירה הרוחנית הייתה קשה מאוד בימי צעירותו. רוחות ההשכלה וההתפרקות נשבו בכל פינה. בתקופה ההיא הוא נסע לשהות

בצל הקודש אצל הרה"ק מטשערנוביץ זי"ע והוא אמר לי שמאותו רגע שהוא חזה במעמד הקידוש אצל הרבי הוא קיבל חיות דקדושה וקיבל החלטה נחרצת שיותר אין לו שום שייכות לחברים מהסביבה שלו. הוא סיפר לי מאותם ימים עד כמה היה קשה להיות יהודי חרדי, כאשר בכדי ללמוד בבית הכנסת הוא היה צריך להשכים קום ולנצל את השעות שלפנות בוקר, ואז לחזור הביתה בכדי שלא יתפסו אותו על חם שהוא לומד ובכך יהפוך למטרה לחיצי הלעג של הלצים.

ואכן סבא ז"ל היה דוגמא של חסיד אמיתי שמר מכל משמר על כל הדקדוקים, וגם הצליח יפה בפרנסה, היה לו את חנות הספרים בחיפה ואחר כך בירושלים, מעולם לא מיהר לפתוח, הוא נשאר בבית הכנסת עם התפילין דר"ת ולימוד ה'חק', וכל זה בשעה שהאחרים - כולל המתחרים שלו - כבר פתחו מזמן את שערי העסק.

שואלים פה איך אני מתמודד בצל התקדמות הטכנולוגיה והמכשירים השונים. האמת היא כך, אני מסתכל על זה אמנם ככלי שעל פי הראיה הפשוטה יכול לעזור, יש הרבה שירותים ללקוח שאני לא יכול לתת ומתחרים שלי כן יכולים לתת בגלל שיש להם את המכשיר הזה, גם מול ספקים זה יותר קל לכאורה, אבל השאלה היא מה מונח על כף המאזניים, אם אדם רוצה הוא יכול לעשות הרבה דברים בעייתיים בכדי לקדם את העסק שלו, אבל מי שחשוב לו הערכים, האושר האמיתי, ברור שלא מתקרב לזה. פה בדיוק המקום של הבחירה שלנו, לבחור בין לתת אולי שירות יותר טוב ללקוחות ועל הדרך לסכן את הבית את הרווחיות, דבר שכלל לא בא בחשבון, לבין להיצמד לערכים עליהם גדלנו לעשות את ההשתדלות המותרת ולבטוח בד'.

הר"ר אריה דרברמדיקר הי"ד

רשות חנויות 'המרכז'
בביתר עילית - הלבשה
ונדוניה

אולי זה קצת גאוה, אבל אולי במקרה הזה מותר קצת מזה בכדי לחזק ולהתחזק, אני יכול לומר לכם שעד היום עוד לא ראיתי את הסרט של החפץ חיים זי"ע...! גם וידיאו שאחד מקרובי משפחתי הסריט בחתונה שלי עוד לא ראיתי... זה שוכב בצד כאבן שאין לו הופכין.

נקודה נוספת. אחד הדברים הכי חזקים בתחום הוא האיומן שנוצר בין הלקוח לבין נותן השירות, וברור כי לקוח שרואה כי מדובר בנותן שירות שעומד חזק על העקרונות שלו, לא מוכן לוותר על הערכים שלו, הוא נותן בו איומן יותר חזק מאצל אחרים.

שואלים פה איך אני עומד בניסיון. אני רוצה לומר ב"ה אין לי אפי' ניסיון בזה כיום, בטח יכולתי לקבל אישור להחזיק, אבל אני אפי' לא מנסה, לא מתקרב לזה, לא מוכן לקחת את הסיכון, אני רוצה להיות שלם עם עצמי.

אני רוצה לשים דגש על נקודה מרכזית שלדעתי מבטאת יותר מכל את גודל החורבן של אלה שיש להם את זה, בחיים לא נתקלתי באדם ששאל אם יש לי וואטסאפ ועניתי לו שאין לי, והוא המשיך לשאול אותי למה אין לי. לא קרה דבר כזה. משום מה התשובה ברורה לכולם. ולכאורה זו תופעה מזרה, רק התשובה הכאובה אומרת הכל. כולם יודעים מה זה. אין אחד שלא מבין למה אין לי וואטסאפ. ודי בזה.

חשוב גם לזכור כי אנחנו חייבים את זה בשביל הילדים, כשהם רואים דוגמא אישית זה עובר גם אליהם, אני זוכר שפעם נסענו לבית הארחה עם המשפחה, וכחלק מהתוכניות שם היה גם הקרנת סרטים, אני יכול לומר שילידי שלי ב"ה אפי' לא היה ניסיון הם יצאו מעצמם והבינו שזה לא קשור אליהם, הם יודעים כי הרבי שליט"א לא מרשה לראות סרטים וזה הכי ברור ומובן מבחינתם.

יעזור ד' שמכינוס הזה יצא הרבה חיזוק וכולם ידעו את הדרך הנכונה לילך בה.

הר"ר אברהם
דוד בילר הי"ד

בעל חנות הספרים
"קודש" בביתר

להכניס עזות דקדושה אצל הילדים

ב"ה אני מנהל את חנות הספרים "קודש" בעיר ביתר, ומה שיש לי בחנות זה רק פקס, אפי' מייל אין לי! ואת האמת אומר, אני לא זה שבא לספר מופתים איך אני רואה שדווקא בגלל זה יותר קל לי או משהו כזה, אדרבה, בפשטות, אני מפסיד כסף, ברור שפרנסה מן השמיים, רק הכוונה שבעין הגשמית אני בהחלט נתקל במקרים שיש הפסד בגלל זה.

דוגמא לדבר. בתקופה שלפני החזרה ללימודים בבתי הספר יש תעשייה שלמה של ספרי לימוד, וכיום יש חברות שונות המספקות את ספרי הלימוד והם זולים יותר מאצל כל הספקים האחרים איתם אני עובד ברגיל, רק מה, בכדי לעבוד מולם חייבים מחשב עם אינטרנט, וכשיש את זה אפשר בכל רגע נתון להיכנס לאתרים שלהם לבדוק איזה ספר יש במלאי ומה הצעת המחיר

היה באפשרותם להתהדר עם השם הזה... אבל זה היה המצב, נשמעו אז טענות שזה פיקוח נפש וכו', ורבים לא עמדו בניסיון, כיום כשמסתכלים אחורה, קשה לתפוס מצב כזה, הרי כל אחד מאיתנו מזדעק, מה, לעבוד בשבת? לא בא בחשבון ויהי מה! ומי שזכה שסבא שלו היה אז מאלו שמסרו נפש, והיה נקרא בפי ההמון "משוגע" או מופקר, היום כולם מבינים כי בזכותו נשארו יהודים חרדים באמריקה, ולכולם יש כבוד והערכה כלפיו. סיים הרבי, אני מקווה שייגיע יום והנכדים שלנו יאמרו, איך יתכן שבעבר הייתה כזו תופעה שאברכים חסידיים מסוגלים לעבוד לצד נשים...

את הסיפור הזה אני מספר לילדים בכדי להכניס עזות דקדושה, תראו, אני אומר להם, אתם תוכלו לספר בע"ה לילדים שלכם, כי בתקופה שלכולם (כ"ה שכיום זה עדיין לא המצב ובע"ה גם לא יהיה) היה את המכשירים, את האינטרנט, אבא שלכם היה "משוגע/נער" והלך נגד הזרם ולא פחד משום דבר, ובזכותו אתם קיימים כיום. אני לא מתיימר לדעת מה יהיה עם האחרים, אבל בטח יהיה להם במה להתגאות.

כל שנה בפרשת 'לך לך' אני מספר בבית סיפור, הילדים לא מוזתרים על זה, כיום גם הנכדים ב"ה, וכל שנה הסיפור הולך ומשתדרג והשנה היה שידור משמעותי.

וכך אני מספר להם: היה ילד ושמו אבי, הוא היה קצת חריג בנוף, היה לו לב טוב, בשעה שילדים אחרים שחקו טורים או שאר משחקים הוא היה קורא ספרים או דברים אחרים, הוא מאוד לא סבל את הטכנולוגיה, פעם לדוגמא, הוא נכנס הביתה ראה מסך גדול דלוק, הוא לקח נעל זרק על המסך ואביו תפס אותו ונתן לו מכות.

לאבא שלו היה חנות של מכשירים טכנולוגיים, מכל הסוגים, מחשבים, מקרנים, נגנים, גימבוי ועוד, (כל שנה הסיפור משתדרג כמובן עם עוד מוצרים), הילדים בכיתה קינאו באבי שיש לאבא שלו חנות והוא יכול לקחת מה שהוא רוצה, אבל אבי מעולם לא דרך שם. יום אחד בא אבא ואומר לו, אני צריך לנסוע דחוף לחו"ל, אני רוצה להעמיד אותך כמוכר בחנות. וכך הוה. מגיע היום הראשון ילד בא ומבקש לשכור מקרן לכמה שעות, אומר לו אבי: "ילד יקר, וכי אין לך מה לעשות רק לראות סרטים?", אמר הילד, "אז מה אעשה?", ענה לו אבי: "תשחק תופסת", ונתן לו עוד כל מיני רעיונות. מצאו הדברים חן בעיני הילד ועזב את החנות. כך נשנו

ומי שזכה שסבא שלו היה אז
מאלו שמסרו נפש, והיה נקרא בפי
ההמון "משוגע" או מופקר, היום
כולם מבינים כי בזכותו נשארו
יהודים חרדים באמריקה,

הכי זולה שיש, ואני שאין לי את זה צריך לעשות סבב טלפונים שפעמים ויכול לקחת חצי שעה ויותר, אצל כל הספקים היקרים יותר במטרה לברר למי יש במלאי.

לפניכם סיפור ששמעתי מאברך: באמריקה מאוד מקובל לצערנו המושג שאברכים אפי' חסידיים הולכים לעבוד במשרדים שעובדות שם נשים, דבר שבי"ה אצלנו אצל רוב האנשים זה עדיין קו אדום, והיה אברך שקיבל הצעת עבודה בכזה מקום, הוא לא רצה, אבל בבית מאוד דחפו אותו לכך ואמרו לו למה עליך להיות שונה מכולם וכו', האברך עלה לרבו כ"ק אדמו"ר מראחמסטריווקא - ארה"ב שליט"א להיוועץ כדת מה לעשות, והרבי ענה לו כדברים האלו: "לפני מאה שנה המצב באמריקה היה נורא, לשמור שבת היה קשה מאוד, היו הרבה כאלה שהיו שומרי תורה ומצוות אבל בשבת הלכו לעבוד, נורובנו וודאי שמעו על בית הכנסת שומרי שבת באמריקה בבורו פארק כאשר הסיבה שקוראים למקום כך הוא שזה היה בית כנסת בו התפללו אז היהודים ששמרו שבת, שזה אומר שהיו גם הרבה בתי כנסת של שותומ"צ שלא

הכל תלוי בהיערכות נכונה!

הר"ר שלמה
וינשטוק הי"ד
מנהל ארגון "בנותינו"
לנערות יתומות

דבר ראשון אני רוצה לומר שאני מופתע מהדברים החזקים שאני שומע פה איך שבעלי עסקים כל כך חזקים בעמידתם מול הניסיונות עם כזה ערלעכקייט, עם כזה בהירות הדעת.

עצם האסיפה פה היום הוא חידוש: דבר לא כל כך

מצוי היום. וכוונתי, כיום בדרך כלל כשמשותפים באסיפה של אנשים שיש להם את המכשירים לא ניתן לנהל דו-שיח רציני למשך זמן, פתאום באמצע הדיון: ההוא שוקע במכשיר וההוא קופץ עם איזה חידוש או בדיחה שראה בדקה האחרונה, אסיפה כמו כאן לא יכולה להתקיים במובן הטכני אצל אנשים עם מכשירים אלו.

ב"ה אני זוכה כיום לפעול במסגרת ארגון "בנותינו" לנערות יתומות, זה כולל הרבה עסקנויות ומפני צנעת הפרט לא נפרט עליהם כעת.

לפעמים עולים שאלות למה אין לך ואטסאפ? זה יכול אולי להקל? אבל

האמת שאין לי כלל ניסיון בדבר, כשאתה מסתכל מסביבך על אלה שיש להם, אתה מגלה שלמרות שאולי זה מביא קצת יותר נגישות וכדו', אבל הרבה מהם נגררו להיפך מישוב הדעת תוך התמכרות לקבוצות וכו', וזה רק גורם לרצון יותר חזק לא להיכנס לסימטאות הצרות האלה... ולעסקנים שמבקשים, שלח לי הודעה, אני אומר להם שאין לי, ובדרך כלל הם מעריכים.

אני רוצה להתייחס למה שכמה אמרו פה, שבדרך כלל אצל אנשים מהציבור הלא חרדי אנו רואים אצלם יותר הערכה והבנה לכך שאין לנו סמארטפונים, אני דווקא חושב שהסיבה לכך היא, בגלל שזה לא מחייב אותם, אין להם בעיה לומר לנו "כל הכבוד" ולהמשיך הלאה עם המכשיר. דווקא יהודים חרדים אשר יש להם מצפון, יש להם עדיין יראת שמים, יותר קשה להם להעריך, כי ברגע שהם מבינים, הדבר מחייב גם אותם.

והנה סיפור שאולי לא שייך ממש לעניינינו, אבל אפשר למצוא קשר בין הדברים! לפני כחודש ישבתי עם אחד מגדולי העסקנים, והוא סיפר לי שהוא נכנס לכ"ק אדמו"ר מאמשינוב שליט"א בשאלה, שהיות ומרוב עיסוקים הוא לא מספיק להתפלל מעריב במניין, האם הוא יכול להקל להתפלל ביחיד, ענה לו הרבי: "נדמה לי שבזכרון משה יש מנינים גם בשעות המאוחרות של הלילה" והוא המשיך: אבל לפעמים ויש לי פגישות עם בעלי עסקים חובקי עולם וכו'". אמר לו הרבי: "אז תודיע להם מראש שתצטרך להפסיק באמצע ולצאת לתפילת מעריב".

וכלפי מה דברים אמורים. לדעתי רובם המכריע של האנשים שמחזיקים סמארטפון יכולים בהיערכות נכונה להסתדר בלי זה. נכון יש כאלה שלפי צורת התנהלות העסק איך שהם החליטו להפעילו זה באמת קשה, אבל כמו שלגבי התפילות לא מתאימים את התפילות לפי העסק, אלא מתאימים את הפגישות והעסקים בהתאם לצורך התפילה, כך כאן, כל יהודי חרד לדבר ד' שיועד מראש שהמכשיר הזה הוא בעייתי, צריך לתכנן את העסק מראש בצורה שתוכל לפעול גם בלי מכשירים אלו.

כמה וכמה מקרים, עד שהגיע ילד ואומר לו: "אבי, זה לא מתאים שאתה מחנך אותנו נגד זה ואתה ממשיך למכור", אמר להם "אל דאגה יהיה בסדר". הוא נעל את עצמו בתוך החנות, לקח פטיש והחל לנפץ את כל המסכים, כל המכשירים, כל מה שיש...

רק סיים את עבודת ההרס, והנה דפיקות בדלת... ניגש הוא לדלת לבדוק מי זה? אבא בפתח! הוא מספר כי הפסיד את הטיסה וחזר לחנות, רק נכנס וחשכו עיניו, הוא מזדעק: "אבי מה קרה פה", עונה אבי: "שום דבר, בסך הכל הגימבי התחיל לירות לעבר המסך, המקור החליט להחזיר לו, וכך החלה מלחמת עולם בין כל המכשירים והמסכים ואחד שבר את השני..."

השנה היה תוספת. בעקבות מעשהו של אבי לקחו אותו לשופט והוא החליט כי העונש יהיה לעשות לו 'תהליך התגברות' שיכניסו אותו לחדר לשעתיים עם המון מסכים מרצדים ויקשרו לו את הידיים, ואז הוא יאלץ להסתכל על המסכים וכך ידע להתגבר על הרצון שלו לשבור ולנתץ, אולם מה לעשות וקרה נס, ובדיק בשעות האלה כל הטכנולוגיה קרסה...

אספר דבר נוסף. באחת השנים האחרונות עת זכיתי לשהות במעמד ההדלקה בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א באתרא קדישא מירון, עמדתי ליד אחד שעשה כבדת דרך מארצות הגולה וברגעים הכי נעלים היה שקוע כל הזמן במכשיר לשלוח תמונות הודעות וקליפים וכו', פניתי אליו ואמרתי לו, בזכותך הבנתי את הגמ' ביומא (tz) שם מובא מהנביא יחזקאל על מציאות נוראה של "עשרים וחמשה איש שהיה אחוריהם להיכל ה' ומשתחווים קדמה..." ועד היום לא הבנתי, מה הרעיון בלהגיע ולטרוח כל כך להגיע לתוך היכל ד' ואז לעשות את ההפוך ולהיות אחוריהם אל ההיכל... אולם כשאני רואה מה קורה נלגד עיני אני מבין, אפשר להגיע בטיסה ארוכה מניו יורק וברגעים הכי נעלים לעשות את כל ההיפך ממה שהמקום הקדוש הזה בא לעורר אותנו...

אני רוצה לומר עוד כמה מילים, יש הרבה ספקים רוצים לשלוח חשבונות, הם רוצים לשלוח בואטסאפ או במייל, אני אומר להם אצלי יש רק פקס, או להביא ידנית, חלקם כועסים, אבל מה לעשות זה מה שיש, יש באמת כאלו שלא מוכנים לעבוד מולי. ואני מוסיף, כי לפעמים דווקא ספקים מציבורים רחוקים יותר מגלים יותר הבנה מאשר היימשיע שמרגישים צורך להתחיל לחנך אותי...

לאחרונה אף עשו דבר חדש שצריך קליטה אלחוטית בשביל לסרוק כרטיסי אשראי, ויש לזה שני אפשרויות, או דרך האינטרנט או דרך סים, אולם מכיון ואצלי בחנות אין קליטה סלולרית, גם הסים לא התאים לי, אולם מכיון ואצלי כלל ברצלי לא להשתמש באינטרנט, הזמנתי במיוחד מח"ל מגבר קליטה, וכך ב"ה יש סריקה לאשראי ללא שהכנסתי רשת אינטרנט לחנות.

הר"ר משולם זושא
שפירא הי"ו
הסעים למוסדות
ופרטיים

אין אדם שומע לי ומפסיד

האמת שזה לא ניסיון עבורי, כשאני רואה מה קורה אצל אלה שיש להם, אני פשוט מרחם עליהם, חלקם הגדול הם כאלה מסכנים. פשוט לרחם.

תשמעו סיפור המבטא את גודל הבלבול: יש לי ידיד בחו"ל שיש לו כמה סמארטפונים, את הבן שלו הוא שלח פה לארץ, והוא צייד אותו בסמארטפון. הוא הסביר לי שהבן רוצה, ולכן במקום שהוא יקנה לבד, אז הוא יקנה לו, ויש לו איזה תוכנה שדרכו הוא יכול כל הזמן לעקוב אחרי המכשיר של בנו לראות לאן הוא גולש. האמת שפעם נפגשתי עם הבן להעביר לו דברים מההורים שלו, לא רוצה לתאר איך הוא היה נראה, אבל לעצם העניין, אני לא מבין את הראש של האבא, וכי מה הוא חשב שהבן לא יכול לקנות לו עוד מכשיר, והאבא ימשיך לעקוב אחרי המכשיר הקודם והוא יגלוש לו רח"ל במכשיר

ולחפסד רוח של הנהגים.

היה פעם שמישהו בא אלי ואומר לי: "זושא, אתה עצלן ולא רוצה לעבוד ולכן אתה לא קונה סמארטפון בגלל שאתה פשוט רוצה תירוץ לא לעבוד", אמרתי לו: "אם כך אני שולח לשאול שוב את הרבי שליט"א מה לעשות", התשובה שקיבלתי הייתה: "שומר מצוה לא ידע דבר רע ואין אדם שומע לי ומפסיד".

ואני יכול להגיד שב"ה רואים איך שפרנסה מן השמיים. כיום ב"ה אני עובד קבוע אצל חברה המספקת שירותי נסיעות במסגרת החברה לפיתוח גוש עציון, יש לי שם מסלולים טובים קלים ורווחיים, תחילה אמרו לי, אנחנו צריכים לשלוח לך ביואטסאפ את הסדרי הנסיעה, אמרתי, אין לי, בקיצור לא היה להם קל, אבל הם למדו לחיות עם זה, ולא רק זה, אני יכול לומר שכבר עבדתי הרבה פעמים עם חברת גוש עציון, ובשונה מהעבר וגם היום אצל נהגים אחרים, הרי שאותי הם מאוד מכבדים, תופעה לא נפוצה בחברות אלו.

הם הולכים לקראתי אפי' בדברים לא רגילים, הם ביקשו שאעבוד אצלם גם בחנוכה, אמרתי להם רק אם ביולי-אוגוסט למיננים (חודשי החופש) יתנו לי עבודה, שזה תקופה שאין הרבה עבודה בגלל החופש, ואז בדרך כלל הם נותנים עבודה רק לנהגים שלהם ולא לחברות קבלניות, ובמפתיע הם הסכימו מיד לאשר לי את זה.

רציתי לומר שאת החיזוק לכל זה קיבלתי ממה ששמעתי מאמי תחי' על **הסבא המשב"ק הרה"ח רבי זאב דברדמדיקר ז"ל** אשר היה לו טלפון בחנות, ואז, לפני 60 שנה, הציעו לו גם לקנות לבית, והוא סירב ואמר: "וכי אני צריך גם להרוס את השלווה שיש בבית?". אז אם בעבר, לפחות הטלפון שלי צלצל כל הזמן לנסיעות ואני בתור נותן שרות הייתי רץ מיד בתום

ואז, לפני 60 שנה, הציעו לו גם לקנות לבית, והוא סירב ואמר וכי אני צריך גם להרוס את השלווה שיש בבית.

השני? הרי אם האבא היה אומר לו חד משמעי סמארטפון פסול אצלינו (איך הוא יגיד לו את זה כשהוא עצמו יש לו שניים כאלו?) ניתן לקוות שזה היה עוזר, אבל הוא עוד מצייד אותו בסמארטפון ועוקב אחריו ורוצה שהבן לא ירוץ לקנות עוד מכשיר?...

לגבי מה ששאלו אם מסתדרים בעבודת ההסעים בלי מכשיר ובפרט שרואים כי כמעט כל מי שעובד בתחום יש לו את זה? אני רוצה לומר: מה שאומרים שאי אפשר לעבוד בלי זה, זה חד משמעי לא נכון, אני חושב גם שאדרבה בגלל שהיום ההזמנות רצות בין הקבוצות הדבר גורם ליירידת מחירים דרסטית

התפילה למכשיר ורואה עשרות שיחות שלא נענו וחוזר לכל אחד ברוב אדיבות בכדי לשמוע שהוא כבר הסתדר...הרי שכיום אני רגוע, חוזר לרכב אחרי התפילה בידיעה שאף שיחה שלא נענתה אינה מחכה לי שם... כזו שלוה ורוגע.

ולכן כמו שאמרתי אין לי שום ניסיון בעניין, וב"ה שהדבר עובר גם אצל הילדים, רק דוגמא קטנה, אחד הימים הגיע אחד מילדי הביתה דפק בדלת ולא פתחו לו ואז עבר איזה מישהו בחדר המדרגות והציע לילד שלי מכשיר לא כשר בכדי להתקשר לשאול איפה נמצאים וכו', ואז בדיוק בני ביתי פתחו את הדלת והילד נכנס ובקול בכי אמר, אמא, כמעט הייתי צריך להחזיק סמארטפון. הייתה לו סלידה כל כך חזקה מזה עד שכמעט בכה...

הר"ר אשר ניסן רבינוביץ הי"ו קבלן פנים ושלד

אנשים
מבינים
ומעריכים,
וגם נהנים
מאיכות
העבודה!

אני שמח להשתתף בכזה אסיפה, כבר שמענו פה הרבה דברים חשובים, ברור פה חשיבות העניין בפרט כשאנו חושבים על הילדים שלנו מה הם יחשבו ויסיקו לעצמם, דבר נוסף וכמו שאמר אחי ר' יהושע, אני ממש

לא מעוניין להפוך למשרד נייד.

אני רק רוצה לתת לכם תיאור חי עד כמה האנשים האלה כבר לא קולטים. עשיתי איזה עבודה בשביל איזה מנהל מוסדות (לא מאנ"ש). ותוך כדי הדברים הוא שואל אותי בפליאה על זה שאין לי סמארטפון, עניתי לו: "די בזה שאני עובד, אני לא חייב נוסף לכך להיות כל היום עם העבודה", ואז אני שם לב שבני הבית שהאזינו לשיחה, הפטירו לעברו, אתה שומע מה שהוא אומר, והוא אפי' לא שמע את המסר מרוב שהיה עסוק במכשיר...!

ואז אני שם לב שבני הבית שהאזינו לשיחה, הפטירו לעברו, אתה שומע מה שהוא אומר, והוא אפי' לא שמע את המסר מרוב

שהיה עסוק במכשיר...!

במקרים
דחופים
ביותר אני
אכן משתמש
עם "שבת גוי"
כפשוטו שהם
הערים
שעובדים
אצלי והם
שולחים
במכשיר

שלהם, ואת כל שאר הדברים אני שולח במייל, והמחשב שלי הוא "חדר מחשבים" בפקיח חותם כמובן.

שאלו איך הלקוחות מתייחסים לזה. חשוב לי לומר שאני לא נפגשתי אף פעם בלקוח שהתעצבן או כעס עלי בגלל כך. זה אומר שאנשים מבינים ומעריכים, ושבסוף הם גם נהנים מהעבודה, אולי עוד יותר מכאלה שיש להם ופחות יש להם את היישוב הדעת בביצוע העבודות בצורה מושלמת.

אני רוצה לסיים עם משהו קצת אישי: כידוע לפני כמה שנים גילו אצלי גידול במוח ל"ע, ובזמן ההחלמה הייתה תקופה שלא יכולתי לדבר, וגם אח"כ לקח זמן עד שזה חזר לגמרי, בתקופה ההיא, הייתי בא לאתר העבודה ומנסה להסביר לפועלים בתנועות ידיים מה לעשות, זה לא היה נעים בכלל, אם היה לי סמארטפון הייתי כותב להם הכל ונגמר הסיפור, אין ספק שתוך שנייה הייתי מקבל אישור מ"לטהרנו" על זה. אבל אני מודה לדי' שעמדתי בכך ועברתי את התקופה ללא מכשיר פסול בחסדי ד'.

מספר אחד הנוכחים:

נכנסתי לאחרונה לקודש פנימה ונשאלתי אלו כלים יש לי במשרד, מהם ה"כלים" שהנני מחזיק ברשותי. עניתי, שיש לי טלפון כשר רגיל, ומחשב במשרד שמסונן ע"י 'נטפרי באיין', וגם עובדות שעושות מלכתן בביתן הפרטי אני מציע להן סינון על חשבון המשרד ע"י 'נטפרי באיין'. נענה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: "לתשובה זו ציפיתי. נכנסים אברכים ומספרים שהם חייבים כל מיני כלים. ברצוני לספר להם שאפשר להסתדר בלעדיהם..."

כשמתנהלים עם יומן פשוט כמו פעם...

הר"ר הלל
אקער הי"ו

מנהל חברת "אותיות על
בניינים" וחברת "מרכז
האולמות" בביתר

פותחין בכבוד האכסניה, ראשית יישר כוח למארגני האסיפה החשובה וכל העוסקים בדבר, אשרי חלקם בזה ובבא. יבורכו גם כל הנאספים היקרים, כל אחד בשמו הטוב יבורך. באמת הדבר מביא להרבה חיזוק ותועלת עצומה.

הגמרא בסוף מסכת פסחים אומרת: "אמר רבי יהושע בן לוי, בשעה שאמר הקב"ה לאדם 'קוץ ודרדר תצמיח לך', זלגו עיניו דמעות, אמר לפניו: רבונו של עולם, אני וחמורי נאכל באבוס אחד? כיון שאמר לו 'בזעת אפיך תאכל לחם' נתקרה דעתו. אמר ר"ש בן לקיש: אשרינו אם עמדנו בראשונה" ע"כ. והמהרש"א שם מבאר, דלכאורה מהו החיסרון הגדול כל כך לאכול באבוס אחד עם החמור, הלוא אז יאכל האדם חפשי מעשבי הארץ ללא יגיעה וטורח?.. אלא יש לומר, כי אדם הראשון, יציר כפיו של הקב"ה, הבין בדעתו שאם אוכלים באבוס

כמעט כל באי עולם טובעים ברפש שבתוכו, שאם חיים ומתפרנסים באותו מכשיר שכל העולם החומרי והטמא רובץ בו, הופכים עד מהרה לאחד מהם... וע"ז מסיים ר"ש בן לקיש, "אשרינו אם עמדנו בראשונה" - ומבאר ע"ז המהרש"א - כמו שהיה לפני החטא שהאדם היה בגן עדן ולא היה צריך לעבוד כלל לפרנסתו. ובאמת, מה שנאמר "בזעת אפיך תאכל לחם", זה קללה שנתקלה בה אדם הראשון, אבל לא נאמר שבגלל זה צריכים להתקלל יותר ולהידמות לחמור על ידי שימוש "לצורך פרנסה" באבוס הרוע והטומאה שלא היה כמוהו מימות עולם...

ברשותי חברה בשם "אותיות על בניינים", חברה המתמחה בייצור והדבקת אותיות ושלטים על בתי כנסת ומוסדות חינוך וכדו'. והנה סיפור שקרה רק לפני שבוע. התקשרו אלי מבית כנסת גדול בעיר בית שמש, ובקשו שאבוא למקום בכדי לתת הצעת מחיר לשילוט על הבניין שלהם. בסדר, אני מגיע למקום, מוציא מצלמה רגילה מהכיס, מצלם מכמה זוויות ומעדכן את המזמין שעוד מעט אשלח לו הדמיה עם השילוט, כולל הצעת מחיר. אחרי שעה אני מגיע לביתר מעלה את התמונה על המחשב, עושה הדמיה של התמונה עם האותיות, מכין כמה סקיצות, ושולח לו במייל עם הצעת מחיר מפורטת. להפתעתי, לא עוברים יותר מכמה שעות, והוא מתקשר אלי ואומר לי: "סגור, בוא אלינו ותעשה את העבודה". מיד התחלתי להניע את העבודה למרכיביה השונים, ייצור, חיתוך, גימורים שונים, תיאום עם פועלים, מנוף (ויצוין שגם לבעליו יש רק טלפון כשר, כנראה שמי שצריך יודע איך להגיע אליו...), וכו'. וכבר למחרת בערב העבודה הייתה מוכנה, ויום אחרי זה היא כבר תלתה בגאון על קיר בית הכנסת.

מתברר כי דווקא צורת העבודה הזאת לפעמים רק מסרבלת את התהליך, אמנם מעבירים הכל מיד בוואטסאפ, אבל עד שיוצא מזה משהו... התהליך הופך לוירטואלי במקום אנושי ותכליתי.

אחד עם החמור, בסוף נהיה האוכל ממנו גם הוא כחמור!... ועל זה זלגו עיניו דמעות ולא הסכים לכך בשום אופן.

וחשבתי לומר, שכך ניתן לומר היום לגבי המכשיר שלדאבוננו

שהאולם נמצא במיקום לא כל כך מוצלח, הם מתעקשים על הורדה במחיר, בקיצור כאב ראש לא פשוט. אבל כשזה עובד בצורה אנושית, במראה עיניים בשטח, הכל ברור בלי מקום לטעות.

אחד האולמות שתחת ניהולי כיום, היה עד להגעתי בסמכותו של אדם אחר, שניהל את כל הפירסום והרישום כמעט רק דרך הוואטסאפ. והבעה"ב אמר לי לאחרונה, כי הקודם לא הצליח להביא חמישית לקוחות ממה שאני מביא כיום עם הטלפון הפשוט והכשר.

ומשהו לסיום: כשמתקשר אלי מספר לא כשר להזמין אירוע, אני יודע שיש מקום יותר לחשוש וחשוב לסגור ולהבטיח הכל מראש, להיות בטוח בתשלום מראש, ולאשר שהם הבינו את כל ההוראות השונות לפי העניין והאולם. מנגד, כשהמספר כשר הכל רגוע ובטוח יותר, מספיק פעם אחת להסביר זהו. מה לעשות וזאת המציאות הכאובה, אלו שני מגזרים שונים. רואים את ההבדל בעיניים. וממילא כבר לא מתחשק בכלל להתקרב למכשירים הללו.

היה לי מוזר איך הם סגרו איתי כל כך מהר, כי בדרך כלל רוב הלקוחות רוצים לשמוע חוות דעת נוספת, רוצים להתעניין איפה כבר עשיתי ומבקשים מספרי טלפון של הלקוחות שעבדו איתי וכו', תהליך שיכול לקחת שבוע, וגם חודש ימים.

בהמשך שמעתי מה קרה מאחורי הקלעים: אני לא הייתי הראשון שהזמנתי לתת הצעת מחיר, לפני כבר הגיעו למקום כ-4 בעלי מלאכה, כל אחד הגיע עם האייפון הגדול שלו, ועם כל הגאווה וההתנשאות הם צילמו את המקום, תוך כדי שהם מפטירים: "אני כבר עכשיו שולח את התמונה לעובד במשרד, תיכף תקבלו הכל". אולם בסופו של דבר, לאחר לקח שבוע ולאחר שבועיים עד ששלחו את ההצעה וההדמיות. מתברר כי דווקא צורת העבודה הזאת לפעמים רק מסרבלת את התהליך, אמנם מעבירים הכל מיד בוואטסאפ, אבל עד שיוצא מזה משהו... התהליך הופך ליורטואלי במקום אנושי ותכליתי. **דווקא אצלי עם המצלמה הפשוטה ועם הטלפון הכשר הוא קיבל הכל במייד.**

האמת כבר שמעתי מהרבה אנשים, כי מהירות התגובה והתייחסות אישית עניינית - זה דווקא ממי שעובד עם טלפון רגיל ומדבר 'כדבר איש אל רעהו'. בוואטסאפ יש הרגשה שהכל זמני ולא רציני, אין מוסר עבודה. בשיחת טלפון רגילה הכל ברור ומובן, לא מקליטים ושולחים שוב ושוב, מדברים ומסכמים עניינית, מה אתה רוצה מה אני רוצה, מגיעים לעמק השווה במהירות, וכל הצדדים יוצאים מרוצים.

תחום נוסף בו אני עובד, זה בניהול יומני רישום של אולמות שמחה קטנים ובינוניים בביתר. תפקידי הוא להתאים ללקוחות המתקשרים אלי את ההצעה הטובה ביותר בשבילם, מבחינת תאריך, גודל אולם, מחיר, ועוד. ובהמשך, לעמוד בקשר עמם ולתת שירות מלא לשביעות רצונם. כיום אני עובד מול חמשה אולמות, הכל מתוך יומן פשוט של "לוח שנה", ממש כמו פעם. מה שקורה בשטח הוא, שלפעמים אנשים מבקשים שאשלח להם תמונות בוואטסאפ מהאולם שאני מציץ להם, אני עונה להם שברוך השם אין לי את זה, זהו. כיום, אפי' במייל אני לא שולח תמונות. אני אומר למי שרוצה, "אתם רוצים לעשות בר מצוה? - יש היום/מחר בר מצוה באולם, בואו תראו את זה בעצמכם בשעת מעשה, ותתרשמו ממנו באופן ישיר".

ואני רוצה לומר, **ששליחת תמונות זה רק מתכון לכאב ראש!** הרי לשלוח תמונה לא הכי יפה - זה לא מתאים... אז בוחרים תמונה מאוד יפה ומוצלחת מאירוע מרשים, ואת זה שולחים. מה שקורה בהרבה מקרים, שאנשים סוגרים על סמך זה הזמנה, וכשמגיעים בפועל למקום הם מתאכזבים, זה לא עונה לציפיות לפי מה שראו במסך, ואז מתחיל ויכוח "למה אין את העציצים שראינו בתמונה?", "לא ידענו

ברוך המקדש שמו ברבים

לפניכם מכתב שנתקבל בארגון "לטהרנו" בו אותה קהילה מבית שמש מביעה התפעלות והערכה של קידוש השם

בקהילתינו בבי"ש ביקשו הצעות מחיר מכמה חברות לאותיות על הבנין, הגענו לבאיאנער חסיד בשם אקער מביתר עם חברה כמדומני השם שלה זה "שם על בנין" הגיע עם אוטובוס וכשישבנו לעשות הדמיה הוא הוציא "מצלמה" מהכיס לצלם את הבנין, כן, כמו שהסתדרו פעם. וכששאלו אותו איך הוא מסתדר הוא אמר שהוא מצלם במצלמה ובדרך חזור על האוטובוס הוא מכין את ההדמייה וב"ה במשך הזמן מתרבים הלקוחות והכל ללא שום מכשיר טמא

דרך אגב, על המחשב שלו כתוב בגדול "מחשב זה משמש לדברי תורה ולצורך פרנסה בלבד"

אשריכם יש שבר אפילו אתכם
יוסף מרדכי מנה
ועד 'והתקדשתם' - ברסלב 'קצין אור'

40 שעות של מחקר ובדיקה והשקעה כספית על שום מה!?

הר"ר נחמן
ברנדזווין הי"ד
הגברה ושידור חי במעגל
סגור לאירועים

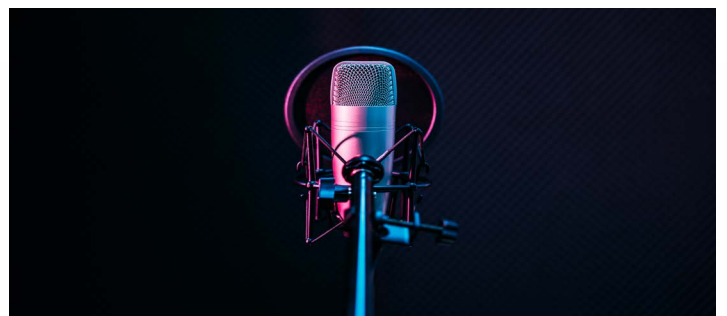

בתחילת כניסתי לתחום התמקדתי בעיקר בהפעלת מערכת הגברה כמו באירועים של הכנסת ס"ת, דרשות, כנסים וכדו', בהמשך גם התקדמתי בע"ה לשירות משלים של שידור חי במעגל סגור, ומסכים בתוך האולם של עזרת נשים וכדו'. לכל זה לא היה צורך בשימוש בכלים האסורים.

ואז הגיע הניסיון. התחיל ביקוש גובר והולך לשידורים חיים לחו"ל, במקרה זה אפשר לנסות כל מיני דרכים פשוטות, אבל התוצאה בהתאם... לצורך כך השקעתי מעל 40 שעות של מחקר ובדיקות, עד שמצאתי חברה שמספקת שירותי תמיכה גם לערוצי התקשורת מהגדולים בארץ, קניתי מהם מכשירים בהון רב, וכן הבאתי טכנאי מטעמי שיבחן את המוצר וילמד את דרכי העבודה במכשירים השונים. הפיתוי בעבודה זו גדול מאוד, מכיוון שהעבודה יחסית קלה ביחס לשירותי הגברה רגילים, אולם התמורה שמקבלים מהלקוח במקרה כזה היא ללא השוואה.

הגיע האירוע הראשון, עשיתי טבילת אש, והנה העסק נוסע, השידור עובד, פשוט מדהים.

**ראיתי שזה אוזה אוזה! אין אפשרות
לתמך פה. והודעתי חגיגית למפיקים
שמזמינים אצלי אירועים: לי אין את
האפשרות לתת שירות כזה!**

ואז הגיע האירוע השני. הטכנאי מבהיר לי כי אין מצב לעבוד בלי מכשיר סמארטפון, כי יש מקומות שאין קליטה טובה, ובמכשירים האסורים יש אפליקציה מיוחדת שאפשר למדוד עמה כל הזמן את איכות הקליטה בכל מקום ורגע נתון ולשפר את המיקום והקליטה בהתאם, אני כמובן לא לקחתי את זה, ובאירוע השני אכן העסק הסתבך שם... כשילון מוחלט אפשר לומר.

בצומת דרכים זו הייתי אמור להחליט לאן פני מועדות! ואז קיבלתי החלטה, וכמו ששמעתי הגדרה נכונה מידידינו רבי יחיאל יהודה רבינוביץ הי"ו כי לא מחליפים תרבות תמורת כסף.

אנחנו הרי אומרים כל יום 'שמע ישראל', מוכנים לעשות הכל למען בורא עולם, מה גם כשמסתובבים ברחוב רואים נעבאך איך נראים חלק מן ההורים שיש להם את המכשיר, רואים את הילדים המסכנים שמחפשים את האבא שנעלם ה"י. הרי בוערת אש! משפחות נקרעות! נשפך פה דם ממש!

אז איך אפשר לחשוב לקחת כזה סיכון חלילה?! **תחילה ניסיתי לחשוב אולי יש פתרון כזה או אחר, ראיתי שזה או זה או זה! אין אפשרות לתמך פה. והודעתי חגיגית למפיקים שמזמינים אצלי אירועים: - לי אין את האפשרות לתת שירות כזה!**

ומאותו הזמן אני יכול לומר, ההזמנות לביצוע אירועים החלו לזרום בזה אחר זה, יום אחד התקשר אלי המפיק ואמר אולי בכל זאת, אמרתי לו, אני עכשיו באירוע קלאסי עם תמורה כפולה ממה שאתה מציע לי... ואני לא מגזים, האירועים החלו בסייעתא דשמיא להגיע בזה אחר זה ממש בבחינה של - 'עד שיבלו שפתותיכם'!...

בפרשה של השבוע אנו מוצאים שיעקב אבינו ע"ה אמר לבנו ליוסף פעמיים: 'לך ראה שלום אחיך'. בפעם השנייה מוסיף לו "והשיבני דבר" מה הכוונה? חשבתי כך, הרי חז"ל מסבירים את התיבות "מעמך חבורן" שזה היה תחילתו של קיום ברית בין הבתרים, קבלת התורה, וירושת ארץ ישראל, וכיון שכך ניתן אולי לומר שיעקב אבינו הרי ידע שיוסף הולך לרדת למצרים, ובזה מתחיל כל הגלות, והרי הוא יודע כמה צרות וייסורים יהיו בגלות, כמה ניסיונות, או אז אומר לו "והשיבני דבר", תגיד לי איך תשרדו? באיזה כח תצליחו להחזיק חזק לכל אורך הדרך?

כשיעקב אמר ליוסף "השיבני דבר" הוא ראה גם ואולי בעיקר את הדור שלנו, איך שאנחנו מתמודדים מול הניסיונות, **ועקב אבינו רוצה לראות אותנו חזקים, מתמודדים, מאושרים!** אנחנו צריכים לדעת שבכל עמידה בניסיון אנחנו מקבלים עוד גן עדן ועוד גן עדן, וניצלים מעוד קצת גיהנום ועוד קצת גיהנום.

אספר עוד משהו: בבחינת - 'חטאי אני מזכיר'... היה זה בתקופה שהרחבתי את דירתי, הייתי צריך לתעד אז בשביל אחד השכנים,

הרגע שבו אתה מבין שיש בעולם עוד משהו...

הר"ר יהודה אריה פריזנד הי"ו צילום אירועים

איך שהמהנדס מגיע ובודק את היסודות והעמודים, בדיוק באותם ימים מכשיר הטלפון שלי נשבר, מובן שבתקופה של בניה מכשיר הטלפון נצרך ביותר, קניתי מכשיר נפוץ ביותר במחזותינו - ס 2 - אך מכיוון והיה זה תואם כשר (ובשעתו לא הייתי מודע כל כך לחומרת העניין...). שאלו אותי בחנות איך להכשיר את הטלפון? מה להשאיר בו? אמרתי להם להשאיר נגן ומצלמה, ובזה תיעדתי את הדברים.

ומה שקרה הוא, שמאותו יום, הכל החל להיתקע, שכן אחד שהיה צריך לחתום - נדבק הוא ובני משפחתו בקורונה, אחר היה בבית חולים, בקיצור שום דבר לא זז. **יום אחד אני מתעורר בבוקר ואני מהרהר ושומע סוג של קריאה: "נחמן, זה הטלפון!!!"**

יחד עם זאת ראיתי שגם הילדים התחילו לשאול מה זה? יש פה נגן ומצלמה?!

בקיצור כל הכיוונים הובילו להחלטה אחת. לקחת את המכשיר ולזרוק!

והנה פלא, מאותו יום הכל התחיל לזרום חלק. ולא זו בלבד, אלא מכיוון שהייתי בהליכי הבנייה הייתי זקוק להרבה כסף, ואני מגיע לבנק ושומע שהמשכנתא עדיין לא אושרה, ואני חייב 70 אלף ₪ לשלם כבר עכשיו לקבלן. אני יוצא מהבנק, פוגש אותי חבר מהקלויז ואומר לי: "נחמן, אתה הרי בונה עכשיו, אולי אתה צריך הלוואה?" אמרתי כן, ברגעים הראשונים חשבתי שהוא מתכוון לכמה אלפי ₪, אבל מדובר היה בהלוואה של 40 אלף ₪. ואכן תוך מספר דקות בוצעה העברה לחשבוני!

זה לא נגמר, אני חוזר לחיידר בו אני מלמד, פוגש אותי המזכיר ושוב עם אותה שאלה: "נחמן, אתה הרי בונה אולי אתה צריך הלוואה?" וכך היתה לי הלוואה נוספת של 30 אלף ₪. **משם תהליך פלאים שלא רואים כל יום, והכל ממש בסמיכות ליום בו זרקתי את התואם כשר!...**

אנו נמצאים כעת בסעודת מלווה מלכה, וידוע המנהג לספר סיפורי צדיקים. אני בטוח שכל הכח שאנו עומדים ב"ה בניסיונות - זה מכוחם ותפילותם של הצדיקים זי"ע."

אנו מודים להשי"ת ששם חלקינו מעושי רצונו. ושעשני **"באיאנער חסיד"** שזוכה ללכת לאור אבוקתו המאירה והמכוונת של עט"ר האדמו"ר שליט"א.

במהלך הכינוס מצטרף אלינו צלם כנס "המאשרים" לשיח החסידים ואלו הדברים:

תחום הצילום קיבל בשנים האחרונות תפנית חדשה, בפרט כשמדובר לא סתם בצילום אירועים פרטיים אלא בצילום אירועים של חצרות הקודש או כל מיני אירועים שמפיקיהם רוצים שהתמונות ישלחו למגזינים השונים וכדו', ובתחום הזה כמעט ואין כאלה שפועלים ללא מכשיר, הזמינות, המהירות, הראשונות, הם מילות המפתח בתחום זה.

אולם ב"ה לי אין מכשיר ורואים סייעתא דשמיא והדברים מסתדרים גם כך, אדרבה יש כאלה שמזמינים דווקא אותי בגלל שיש לי רק מכשיר כשר.

יש גם כאלה שמוסיפים לנמק, שכשהם לוקחים צלמים עם מכשיר פסול לפעמים הצלם עסוק במכשיר ולא חי את האירוע, מה שאין כן כשאין מכשיר אפשר להיות ממוקדים במטרה.

לגבי איך אני באמת מסתדר? אני נוהג לשלוח את התמונות במייל, ואין לי מחשב, אני משתמש בחדרי מחשב בפיקוח, ויש

בזה גם מעלה נוספת, כי לפעמים אני מוצא את עצמי מול חנות סגורה בשעה מאוחרת, ואז אני מקבל עוד תזכורת שיש משמעות לחיים גם מחוץ לעולם התמונות והסקופים...

לגבי מה ששאלו פה מה אומרים בסביבה. אז באמת יש כאלה שבאים ואומרים לי התמונות שלך לא שוות כלום, בגלל שאין לך וואטסאפ, אבל אני יכול לומר שד' מראה שתמיד בסופו של דבר התמונות שלי הגיעו למקומות הנכונים ועשו את הפעולה שהיו צריכים לעשות.

אני רוצה לומר נקודה נוספת: בצעירותי היה לי חוש בציור, רציתי ללכת ללמוד את זה, ואז ראיתי שזה כרוך בשימוש בתוכנות באינטרנט, והחלטתי זה לא בשבילי. בהמשך רציתי ללמוד צילום ואז ראיתי שזה כרוך בלימוד בזום, גם היה פיתוי להיות חלק מקבוצת לימוד בוואטסאפ, והחלטתי זה לא בשבילי, וב"ה נראה לי שבלי ללמוד את כל הקורסים די קלטתי את התחום...

שואלים פה למה באמת לא לקחתי סמארטפון. מוגן כמוכן... אני יגיד כך, מתוקף תפקידי אני מסתובב הרבה בין אנשים שיש להם את המכשיר הזה, ואני רואה כמה זה משבש את המוח, אני מכיר גם כאלה שמגיעים לעבירות חמורות בעוד הם עצמם לא קולטים מה שהם עושים.

הוואטסאפ מבלבל את המוח, ואני מכיר את עצמי ויודע כי אם יהיה לי את הכלי הזה, אני לא יהיה פה, אולי בכל מיני מקומות כן, אבל עם עצמי כבר לעולם לא אהיה...

אצלי הסמארטפון זה כלי אסור מכל וכל, כמו שברור לי שלא מדליקים חשמל בשבת, כך ברור אצלי ההתרחקות מהכלי הזה, וב"ה רואים סייעתא דשמיא, וכשרוצים אפשר להסתדר עם הכל, ואם יש לקוח שמתעקש דווקא בסמארטפון אז אין לי איך לעזור לו.

**כינוס מאושרים
מס' 2 יצא לדרך
- הסיקור המלא
בגיליון הבא.**

יתרון האור מן החושך

העוצמה של האור נמדדת בעיקר ביחס לחושך בו הוא נמצא, לא משנה כמה וואט יש במנורה, אם זה יהיה במקום מואר זה כלל לא תופס מקום, מנגד גם נר קטן בעומק החשיכה יש לו אפקט עצום.

פעמים ואנו מודדים את היתרון שלנו ביחס לעצמינו אבל זה לא מדויק, כי מכיוון שהאסיפה כמו כאן נתפסת כחידוש ברחוב של היום הרי שהאור שלו הוא עוצמתי, כי כמה שלנו זה פשוט או קל לא משנה, הכח שלנו נמדד ביחס למה שנתפס פשוט ברחוב, ובחוץ העוצמה שאנו מקרינים פה כלל אינה פשוטה, ומשכך האור מכפיל את עצמו בכפל כפליים - **יתרון האור מן החושך.**

המאשרים¹ **לאיג'ל**

**תגובות והערות ניתן לשלוח בפקס
מס' - 077-4703551**

**הוצאות פרויקט המאשרים
מרובות - לתרומות**
בעמדות נדרים פלוס - מוסד "המאשרים באיג'ל"
או בנדרים פון מס' 079-9696604